

patam had gelaten. Kort daarop was de veldheer [fol. 1056] van meergenoemde vorst Visia Ramarasu, Ibrahim Beg, op gewelddadige wijze afgewezen. In de brief van 19 augustus 1765 ging het bestuur daar uitgebreid op in. Het liet deze netelige kwesties ter verantwoording van de residenten, daar ze andere middelen tegen deze gift hadden kunnen gebruiken. Ze hadden geheel op eigen gezag gehandeld en daarom was het bestuur te Nagapattinam er niet verantwoordelijk voor. Wat betreft de afwijzing van Ibrahim Beg hadden de residenten best eerst met dit bestuur kunnen overleggen en waren ze weinig voorzichtig opgetreden. [fol. 1057] Het had nadelige gevolgen voor de Compagnie kunnen hebben. Het bestuur had deze kwestie voor rekening van de residenten gelaten om zichzelf in te dekken. Na overweging van dit alles en de verantwoording die de gewezen tweede resident van het kantoor Jan Visser van zijn optreden heeft gegeven, alsmede daar het bestuur in zijn genoemde brief schrijft dat die residenten in het voordeel van de Compagnie hadden gehandeld, is op 10 februari 1766 besloten de bovengenoemde gift van ropia 20.570 en de ropia 750 voor de positie van subadar van Srikakulam te aanvaarden. De residenten zijn daarvan vrijgesproken. [fol. 1058] Er is toegestaan om de daarbij gebruikte ammunitie en de textiel die op de blekerijen weg is geraakt t.w.v. f 114, de onkosten die bij deze gelegenheid zijn gemaakt en de afgifte uit de pakhuizen van f 759 in de boekjes af te schrijven. Wat betreft de vreemde natieën geeft de inhoud van het vierde artikel van de overeenkomst die met de commissaris-generaal van de Fransen Jean Law de Lauriston en raad de Karikal werd gesloten, te denken. De wederzijdse uitlevering van deserteurs vastgelegd in het besluit van 7 maart 1765 te Nagapattinam is strijdig met het eerste artikel. In de veronderstelling dat er bij de vertaling van het Frans naar het Nederlands een fout is gemaakt, [fol. 1059] is om een afschrift van de originele Franse tekst gevraagd, opdat een betere beoordeling mogelijk is. Het verzoek van enige leden van de politieke raad om huishuur is afgewezen, terwijl het ontslaan door gouverneur Pieter Haksteen en het beëindigen van gagie voor enige door het vorige bestuur in dienst genomen Europese en inlandse nog veel te jonge dienaren is goedgekeurd, De laatstgenoemden kunnen nog geen dienst doen. Op voorstel van de gouverneur is de opperstuurman en equipageopzichter Cornelis de Vos bevorderd tot schipper met f 66,- per maand. Ook is goedgekeurd dat de advocaat Palmer, die te Madras als commissaris over de troepen is aangesteld, [fol. 1060] is vervangen door een andere bekwame Engelse rechtsgeleerde. Hij moet het proces tegen de executeurs testamentair van de vroegere secunde te Bimlipatam de koopman Carel Lodewijk Hagemeester voeren in de hoop dat de uitslag gunstig zal zijn. Er zijn op 10 februari 1766 besluiten genomen over de aanzienlijke tekorten van f 83.959 in de kleine kas van de kassier te Nagapattinam Hazelkamp en van f 15.411 bij de ontvanger van de domeinen Hoflager. In de aparte en gewone brief van 14 maart 1766 zijn die aan het bestuur te Coromandel medegedeeld. Kopieën zijn met het naschip Nijenborg en samen met de generale missive van 8 april 1766 verzonden. [fol. 1061] Men is ontevreden dat alleen de tweede pakhuismeester verantwoordelijk wordt gehouden voor de pakhuizen. Dit moet aan de eerste, zowel als aan de tweede pakhuismeester ieder voor de helft opgedragen worden, terwijl ze daar ook ieder voor de helft de voordelen van zullen genieten. Zulke willekeurige regelingen mogen niet meer voorkomen. Dit is het voornaamste wat in de gewone, geheime en aparte brieven van 14 maart 1766 aan het bestuur te Nagapattinam werd geschreven. De via Ceylon ontvangen gewone en aparte brieven van 18 december 1765 en 28 januari 1766 [fol. 1062] zijn in de vergaderingen van 28 en 29 april 1766 behandeld en er is in de gewone en geheime brieven van 13 mei op geantwoord. Over de verwerving van textiel is in het antwoord in de marge van het extract uit de brief uit Nederland van 29 september 1764, dat bij de brief van 18 december 1765 werd gevoegd, gelezen dat de bestelling uit Nederland niet zou kunnen worden uitgevoerd, als de prijzen verlaagd zouden moeten worden. Voor de grove textiel zou zelfs 2, 3 of 4 stuivers meer het stuk betaald moeten worden, wilde men voorkomen dat alleen de concurrenten van de winsten in Europa zouden profiteren. Het bestuur vond deze soorten van te groot belang om ze uitsluitend aan de concurrenten over te laten. De Hoge Regering wil zich hierover niet uitlaten. [fol. 1063] Ze laat een besluit